

XXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Aandssvageanstalterne.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 7de Februar 1902.)

Udvalget tiltræder det foreliggende Forslag og indstiller det til Vedtagelse med en enkelt Ændring.

Med Hensyn til det i Forslagets § 2 omhandlede Laan maa det antages, at Forholdene ikke tilstede Statskassen at komme vedkommende Anstalt til Hjælp paa mere direkte og for Anstalten billigere Maade. Udvalget skal dog udtale den Forventning, at dette Formaal ikke tabes af Syne, men at Regeringen vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, i det Omfang og til det Tidspunkt det maatte blive muligt, at realisere det.

Udvalget finder den i Forslagets §§ 5 og 6 fastsatte Organisation af Anstaltens Styrelse hensigtsmæssig og bifalder de i §§ 8 og 9 indeholdte Regler om Ministerens Stilling til Styrelsen. Om yderligere Bestemmelser med Hensyn til dette Forhold skulde vise sig ønskelige, maa bero paa den Erfaring, der indhøstes paa det foreliggende Forslags Grundlag.

Udvalget tiltræder ligeledes den i § 11 givne Regel om Betalingen for uformuende aandssvage. Det haabes, at det vil lykkes Anstalterne herved at naa til Balance ved Driften. At dette for Anstalten i Brejning ikke med Sikkerhed kan paaregnes, er ikke undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, men

formentlig beror dette paa en Overgangsperiodes Vanskeligheder og maa da ophøre med denne.

Til at formindske Udgifterne ved Anstaltens Drift vil Forslagets § 7 bidrage, idet den ligestiller disse Anstalter med Statens Sindssygeanstalter og derved forskaffer dem de Skattefriheder, der ved Lovgivningen ere tillagte Statsejendomme. Udvalget finder denne Tanke berettiget baade paa Grund af Anstaltens Formaal og paa Grund af Statskassens store finansielle Interesse i deres Drift, der ogsaa har ført til, at Statens Tilsyn med Driften saa væsentlig skærpes ved Lovforslaget. — Reglen i § 7 vil ikke fritage nogen Anstalt for den bestaaende Hartkornsbeskatning til Stat eller Kommune og ikke heller fritage de i Københavns og delvis Frederiksbergs Kommuner liggende Anstalter „Karens Minde“ og „Gamle Bakkehus“ for den i disse Kommuner gældende kommunale Grundskat. Thi Lovgivningen hjemler ikke Statsejendomme i Almindelighed nogen Fritagelse for disse Skatter. For Københavns Vedkommende er dette udtalt i Lov angaaende en Grundtakst for Staden Københavns udenbys Grunde af 14de December 1857 § 8, der for sit Omraade fastsætter Reglen saavel som Undtagelserne,